

Lenka Márföldyová

Georgia O'Keeffe a moderná fotografia

Oponentský posudek

Bakalářská práce Lenky Márföldyové je soustředěna k osobnosti pozoruhodné americké malířky Georgii O'Keeffe a k jejímu vztahu k fotografii. Je rozdělena do tří hlavních bloků, z nichž první představuje malířku, druhý se zaměřuje na problematiku raných fází fotografie, její revoluční proměnu v umělecký obor, na níž se podílel pozdější malířčin manžel Alfred Stieglitz, a na osobnosti fotografie spjaté s novou věcností v Evropě a USA, a třetí se vrací k dílu O'Keeffe. Zde autorka zkoumá vztah O'Keeffe a fotografie, a v důsledku toho ji zajímá problematika vztahu konkrétnosti (dané novou fotografií) a abstrakce, která spočívá v reduktivním malířském přístupu k viděnému.

Studentka prokazuje výbornou znalost tématiky, postupuje ve svém textu s jemností a porozuměním dílu Georgii O'Keeffe, a velmi dobře konfrontuje fotografickou scénu, ke které měla O'Keeffe blízko, s její vlastní tvorbou. Poukazuje na rozporuplné interpretace jejích maleb, ale zdá se mi, že malířčiny komentáře možná bere až s příliš velkým respektem. Nedomnívám se totiž kupříkladu, že by O'Keeffe ve svých malbách odkazovala ke „kráse obyčejných věcí“ (str. 41), volba výrazných květin jako je dahlie, hyacint, kosatec, mák anebo kala (a jejich barevnost) je výlučná a sblížuje malířčinu tvorbu s umělci symbolistního období, z něhož ostatně i její tvorba vyrůstá. Pro symbolisty přitom právě tyto květiny v sobě měly erotický podtext. V případě O'Keeffe bych ale možná spíše navrhovala použít pojem tělesnosti, který je méně vyostřený. Tato tělesnost je dle mého soudu zakotvena i ve formátech obrazů květin, resp. lebek, které jsou monumentální co do kompozice, ale ne co do velikosti, a objevuje se i v obrazech pouštních krajin, které se nevyčerpávají, byť pozoruhodnými, krajinnými plány. Zároveň myslím stojí za úvahu i další aspekt její tvorby, který se projevuje i v řadě fotografií O'Keeffe z doby pobytů v Ghost Ranchi – je to fascinace divočinou a jakási silná vášeň, která ji k divočině a přírodě přitahuje. Tuto vášnivou podstatu O'Keeffe ostatně dokládají rovněž četné Stieglitzovy portréty umělkyně.

Lenka Márföldyová si ovšem nekladla za cíl důkladně zhodnotit všechny aspekty díla O'Keeffe, a s tématem, které si zvolila, se vypořádala velmi dobře. Drobné nepřesnosti se vyskytují v číslování obrazové přílohy, u časopisu Camera Work není jasné, zda jde o měsíčník (str. 19) anebo čtvrtletník (s. 16), v poznámkovém aparátu s lítostí nenacházím žádné citace z textu o feminitě u O'Keeffe (A. M. Wagner, s. 44), Johan Hagermeyer asi do USA neemigroval, ale odešel. Jsou to ovšem jen drobné připomínky, které nesnižují kvalitu práce.

Bakalářskou práci Lenky Márföldyové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm výborně.